

33. évközi vasárnap 2013.

Bevezetés

Közeledik a liturgikus év vége. Már a mai Igeliturgia olvasmányai is a végső dolgokra utaló részleteket közölnek velünk. Hogyan nézük mi ezeket a Jézus által felsorolt véget megelőző jelenségeket?

Kirie litánia

Urunk Jézus! Bocsásd meg nekünk, hogy elhisszük a szekták világ véget megelőző jelek értelmezését. Uram irgalmazz!

Urunk Jézus! Bocsásd meg nekünk, hogy nem igazítjuk ki a jelek keresztény értelmezése szerint életutunkat. Krisztus kegyelmezz!

Urunk Jézus! Add meg nekünk, hogy a sokféleképpen értelmezhető értelmezésből kihalljuk a nekünk szólót. Uram irgalmazz!

Evangelium után

„Kő kövön nem marad, mindent lerombolnak.” Jézusnak a jeruzsálemi templom totális pusztulását megjövendölő szavai minden biztonnal sokkolóan hatottak tanítványaira. Olyan rémületet válthatott ez ki bennük, mint abból a képzeletbeli zarándokból, aki egy római zarándoklaton a Szent Péter bazilika mérhetetlen méreteiben és csodás szépségeiben elmerülten szemlélőben váltana ki ez a mondat: „Jönnek majd napok, amikor abból, amit most itt láttok, kő kövön nem marad.” El tudjuk képzelni rémületét.

Tudjuk, sokan láttuk is, hogy a Jeruzsálemi templomépület komplexuma milyen hatalmas kövekből épült. Az örökkévalóságot jelképezte a zsidó hívő és az apostolok szemében. Ilyen kövekből épültek fel a szí-

riai Baalbek templomai, ahol a Nyugat által kirobbantott terrorháború előtt, még látni lehetett a 10x6x4 méterű köveket. A tanítványok tehát – mint minden zsidó ember – hihetetlen büszkeséggel nézték a templomot. Jézus mégis azt mondja nekik: kő kövön nem marad itt. Elképzelhetjük tanítványainak elképedését, megrökönyödését. Mivel a jeruzsálemi templom az Isten lakóhelye volt, lehetetlennek tűnt számukra a jeruzsálemi templom pusztulása.

De a korabeli zsidó történetíró – Josephus Flavius – könyvéből tudjuk, hogy a jövendölés néhány évtized múlva bekövetkezett. 70-ben a templomot a római hadsereg elpusztította, és ezt a pusztítást Josephus Flavius tanúként nézte végig. A Zsidó Háború című művében leírtak szerint: Az égő templom lépcsőin patakokban folyt a templomba menekültekből a vér. Valóban nem maradt kő kövön.

A jövendölés elhangzásakor, az apostolok kéri Jézust, mondja meg, mikor lesz a templomnak ez az elpusztulása, illetve a világvég

Jézus túltekint ezen az eseményen. Mindig is lesznek nehéz idők. Ez érvényes a mára és a holnapra is, arra, ami ránk vár.

Jézus felsorolja mindazokat a történelmi drámákat, természeti katasztrófákat, háborúkat, járványokat, éhínségeket, üldözéseket és csapásokat, amik majd bekövetkeznek. Azokat az eseményeket, amelyek századról századra szegélyezik az emberi történelmet. De mégsem jött utána a világ vége, de arra jók voltak, hogy ezekből minden kor minden embere

isteni figyelmeztetést vélt, s vél kiolvasni. S igyekszik jobbra, szolidárisabbá, és Istenhez térővé lenni.

Mikor jön hát a vég?

Tulajdonképpen Krisztus erről nem szól. Hisz nem szándéka dátumot, időpontot, egyértelmű történelmi jelet meghatározni. Ez a szekták, kis vallási csoportosulások, fanatikusok és egzaltáltak szokása.

A csillagvilág kutatói és tudósai is beszélnek a csillagok születéséről és életük véges voltáról, és sokan csillagászati alapon a világ végéről manapság is. Van, aki a csillagok életéből, következtet arra, hogy a mi csillagunk, Napunk, s benne a bolygónk élete is véges. Van, aki nem zárja ki a kozmikus katasztrófát sem földünk életéből.

Akárhogy járjuk körbe a problémát, Jézus szavai örökérvényűek: Ég és föld elmúlnak, de az Ő igéi el nem múlnak.

Jézus, jövődölésével végeredményben nem szorongást akar kiváltani, hanem készenléteket.

Vigyázzatok, figyelmeztet Jézus, nehogy félrevezessenek benneteket. „Ne rémüldözzetek! Mindennek előbb meg kell történnie, de ezzel még nincs itt a vég!”

Amikor Jézus apokaliptikus katasztrófák képét idézi fel, nem szorongást, vagy kétségbeesést akar ébreszteni az emberekben. Nem az emberek életkedvét akarja elvenni, hanem éppen ellenkezőleg. Erőssé akar tenni bennünket a jóban, a hitben, azért, hogy ki tudjunk tartani a legnagyobb megpróbáltatások, zsarolások között is. Legyenek azok természeti katasztrófák, árvizek, szökő-

árok, földrengések, terrorháborúk, keresztényüldözések! Állhatatossággal őrzitek meg lelketeket. Mondja Jézus.

Szenvedésekről is úgy beszél, hogy a hívő fel tudja ismerni még a félelmet ébresztő valóság mögött is az Isten jelenlétét. Ezért mondja: „Atyátok tudta nélkül, még egyetlen hajszál sem vész el a fejeteokről”.

Jézus ki akarta mozdítani tanítványait a biztonságtudatukból, amelyet a templom hatalmas kövei láttán tapasztalt bennük. Bennünket is ki akar mozdítani biztonságtudatunkból, melyet a technika és a tudományok fejlettsége. Vagy politikusok hazug kijelentései, s magabiztos, megtévesztő ígéretei kelthetnek bennünk, s honfitársainkban.

Mindazoknak szól ez a példabeszéd, akik csak az orrukig néznek, és látnak, és nem látnak okot életvitelükben a változtatásra. Jézus nem ijesztgetni akar a világ végével, hanem mintegy „távcsövet” ad a kezünkbe, hogy távolabbra és lássunk, s a földi láthatáron túlra is tekintsünk. Jézus azt kívánja, hogy az örök élet világánál mérlegeljük jelen állapotunkat, erkölcsi életünket, s ha szükségeses korrigáljuk is azt.

Amen.

F. F.